

Gedichten

bundel 1

door
C.G. Cappon-Dieleman

Vouw je handen in de nacht
Zeg je Heiland, zegt het zacht
Je eenzaamheid, problemen
Hij wil helpen antwoord. geven
Hij wil leiden ook jouw leven
Zeg het Jezus in de nacht
Bidden is zo zwaar nog niet
Als je moeite hebt verdriet
Maar als 't gaat je voor de wind
Kun j' ontberen zulk een Vrind
Daarom zal Hij wei toelaten
Wat je ziel zou kunnen baten
Dat je Hem weer zoeken gaat
Want het werelds leven schaadt
Ook jouw ziel, geloof je 't niet
Zeg dan Jezus zelf het niet
Zou je heel de wereld winnen
Schade lijdt je dan van binnen

Onder 't wakend oog van U
Wil ik denken mijn gedachten
Dat ze niemand schade brachten
Onder 't wakend oog van U

Onder 't wakend oog van
U Wil ik spreken mijn woorden
Opdat ze U steeds bekoorden
Onder 't wakend oog van U

Onder 't wakend oog van U
Wil ik doen ook mijne daden
Tot uw eer en Uw verzaden
Onder 't wakend oog van U

Onder 't wakend oog van U
Wil ik schreien ook mijn tranen
Dat 'z Uw weg in 't hart banen
Onder 't wakend oog van U

Onder 't wakend oog van U
Blijft mijn voet steeds vast in 't lopen
Bijf ik bidden, blijf ik hopen
Op vereening eens met U

Mijn lieflijk land,
hoe zijt ge zo geworden?
Tot een woestenij,
verbrand en platgetrapt.
Door 's vijands benden,
wilde woeste horden.
Ze hebben u, mijn land,
het leven afgetrapt.

Ach lieflijk land,
ik zie u en ik moet wenen.
Ja, altijd door om deze groot' ellende.
Om al het puin,
geblakerd zijn de stenen.
Hoe waart gij vroeger toch,
zo sierlijk en verwend.

Zo overvloeiend van de melk en honing.
Uw zee en stranden,
duinen, 't vlakke veld.
Voor ied're vreemdeling
was er hier een woning.
Nu zijt ge kaal
geschonden door geweld!

Omdat ge overvloeide
ook van slechtheid 't boze.
o land, o land,
steeds ween ik weer om u.
Omdat uw zonde groot was
en de goddeloze
U zinken deden dreef zijn spel met u.

Daarom heeft God geslagen
u zo vrees'lijk.

Omdat g' u niet bekeerde;
maar verhardde u.
Uw wonden zijn zo zwaar,
ze zijn gans ongeneeslijk.
Wie zou niet wenen
die u vroeger kend' en nu?

Moet zo dit land
nu in de toekomst worden?
Of zijn er bidders
klaar bij dag en ook bij nacht?
Met opgeheven handen
die nog weren 's vijands horden.
Het oordel weren af,
zijt gij die trouwe wacht?

Nederland, Nederland,
buig toch je knieën.
Maak nu je keuze, 't is nog niet te laat.
Je bent Hem vergeten,
Hem die je liefheeft.
En hebt Hem je rug,
ja, je rug toegekeerd.

Prijs toch je Schepper,
land zonder Christus.
Prijs toch je Schepper, land zonder God.
De kans die Hij je nu geeft,
o grijp die, ja grijp die ..
Na jaren waarin je de Here verliet.

Eenmaal gaf je de Here je ja-woord.
Maar nu, maar nu zovele jaren daarna?
Zolang heeft Hij je stem niet gehoord.
Je dient valse goden maar weigert gena.

Maar de aarde
zal tot een woestijn worden
vanwege haar bewoners
om de vrucht
van hun handelingen.
Micha 7 : 13

Noch wordt de oproep tot bekering
Gehoord in stad en land
Dat is genade van de Here
Die ons niet zet aan kant

Hij wil ons land en volk nog sparen
Voor nameloos ellend'
En daarom wil Hij ons gebruiken
Zijn kindren die Hij zendt

Geeft kracht en moed
in het getuigen
Te spreken steeds van Hem
De mensen krachtig te vermanen
Te luist'ren naar Zijn stem

Opdat het oordeel niet zal komen
Maar ons voorbij zal gaan

't Zal door bekering
slechts geschieden
Zo hoor naar Zijn vermaan

Zo g' u bekeert geef Ik het goede
Dan spaar Ik land en volk
Maar anders moet het land
verzinken
In de ellende kolk

Nu kies dan heden volk des Heren
Uw land is in uw hand
Zult gij u allen tot Mij keren
En roepen voor dit land?

Wees eensgezind in het getuigen
Leg af de haat en nijd
En alles wat u scheidt, Mijn
kind'ren
U deze zaak gewijd!

Opdat Ik kan gena betonen
En Ik uw volk nog spaar
Zo zal Ik daardoor u belonen
U zeeg'nen al te gaar!

Laat mij worden als de kindren
Opdát 'k niemand zal verhindren
In te gaan in 't Koninkrijk
Want de kindren gaan daarbinnen
Maak daarom mijn hart en zinnen
Aan die van een kind gelijk
Dat geloof kan U bekoren
Dat vertrouwen, te behoren
Bij Uw grote Kudde Heer,
Alles wat Gij spreekt geloven
En nog doen ook, daarenboven
Dat verlangt mijn hart steeds meer.

KROMME BOOM

Al ben ik dan wat krom gegroeid
Al heeft de wind met mij gestoeid,
En heeft gebulderd om mijn stam
Opdat hij mij het leven nam
Ik sta hier nog en leef nog steeds
En hebt ge ook gehoord alreeds
't Gesjilp van vogels met hun jongen?
Die in mijn kroon hun loflied zongen?
En hoort ge in de avondwind
Hoe al mijn blaadjes, vlug, gezwind
Gaan zingen ruisen, lisp'len saam
Tot eer van Zijnen groten Naam?
Wat ook de wind met al zijn kracht
In mijn gebogen stam volbracht
Hij kon het loflied toch niet weren
Om Hem Mijn Schepper te vereren
Wat ook de storm doet in uw leven
Wil onder 't loeien er naar streven
Dat toch uw hart een lied blijft zingen
Dan zal Hij maken Alle dingen
Zo, dat ge u verwondren moet
Want na het zure volgt het zoet
Al buigt uw stam hij zal niet breken
En als de storm zal zijn geweken
Dan staat ge daar vol dank en lof
Aan Hem de Heer van 't Hemelhof.

Buiten of binnen waar wil je nu wezen
Buiten is 't donker en aak'lig koud
Binnen daar is het zo fijn en zo vrolijk
En daar is ook Jezus van wie je toch houdt

Wil dan aan Hem je hartje maar geven
Dan brengt Hij je binnen in 't heerlijk paleis
Dan zullen je zingen en juichen en juub'len
Te saam met deeng'len op Hemelse wijs

Komt laat ons samen vrolijk zingen
Want wij zijn sterren in Zijn hand
Verbonden met de hemelingen
Zijn wij elkeen des Vaders pand
Hij kocht ons vrij door 't Bloed van Jezus
Wij staan tesamen aan Zijn kant
Daarom verheft uw hemelingen
En geeft elkaar de broederhand
En heft een loflied aan naar boven
Tot eer en dank voor wat Hij deed
Die 't waard is dat wij Hem hier loven
Die alle onze schuld voldeed!

Je hand in de hand van de wereld
En je andre in die van God
Zo word j' uit elkander getrokken
Zo wacht je een vreselijk lot!

Je hand in de hand van de wereld
En je andre hand ook nog daarbij
Zo ga je de poel des verderfs in
Waar j' eeuwiglijk, eeuwiglijk lij.

Je hand in de hand van de Meester
Je andere ook nog daarbij
Zo ga je de heerlijkheid binnen
Sta je daar in der zaligen rij?

In de hemel is het heerlijk
In de hemel is het fijn
In de hemel zijn de eng'len
In de hemel wil 'k straks zijn
In de hel is het verfoeilijk
In de hel daar lijd je pijn
In de hel zijn niets dan smarten
Nooit, nee nooit wil ik daar zijn
Geef je leven dan aan Jezus
Want Hij red je van de hel
Heeft geboet voor al je zonden
Doe het nu nog, doe het snel!

De kerk zij reikte haar sneeuwwitte hand
Aan Jezus haar Meester en Heer,
Zij wandelde op de smalle weg
En leefde alleen tot Zijn eer.
De wereld zij drong zeer vriendelijk aan
Kom geef nu je hand aan mij
Wij kunnen heel goed toch samen gaan
Maar ze zei slechts: Ga weg van mij
Zo werd ze vervolgd, gehaat en gehoond
En velen zij stierven aan 't kruis
Maar door Jezus Zelve zij werden beloond
Bij hun ingang in 't Vaderlijk Huis
De kerk zij reikte haar sneeuwwitte hand
Aan de wereld en gaf wat toe
Het leek of die hand bezoedeld toen werd
Door 't werelds onrein gedoe
De kerk ze ging nog verder op 't pad
Dat aftrok haar van haar Heer
. Ze miste daardoor haar grootste schat
Weg ging uit haar leven de Heer
Hij staat nu buiten maar zij merkt het niet
Hij klopt wel en roept: Laat Mij in
Maar ze heeft blinde ogen zodat ze niet ziet
Want ze heeft nu een wereldse zin
Straks stort ze in d' afgrond, de wereld bereid
Ongered, niet gereed bij Zijn komst
Wie heeft deze kerk ooit voorbereid
Op Zijn aanstaande wederkomst?

Als een gouden streep
aan een grauwe lucht
Zo zijt Ge voor mij
als een duif in haar vlucht
Die zilver blinkt
als de zon erop shijnt
Die 't somb're breekt
en dan het verdwijnt
Als een witte bloem
in zondenacht
Die vlekloos bleef
en 't Heil aan ons bracht
Zo zijt ge, Heer Jezus,
dit alles voor mij
'k Aanbid U, o Heer,
geprezen zijt Gij

Neemt eet, dat is Mijn Lichaam
En drinkt dat is Mijn Bloed
Hetwelk voor u vergoten
Tot heil u worden moet
Ook nu zegt Gij o Here
Neemt eet en drinkt de wijn
En doet als Mijn discip'len
Zo zult ge zalig zijn
Zo zult versterkt gij worden
Op uwe aardse reis
En gij zult verder lopen
Gedragen door die spijs
En gij zult overwinnen
Door dit Mijn kostbaar Bloed
Dat voor u is vergoten
Dat maakt u 't zure zoet
Zo ga gesterkt nu verder
En neem Mijn zegen mee
Die in uw moede harte
Mijn troost brengt en Mijn vree

Waarom mijn land zoudt gij sterven gaan.
Door uwe zonde en slechte daän?
Waarom zoekt gij de Heer toch niet,
Wiens weg gij al zo lang verliet?
Hoevele jaren nog, nog één?
Nog twee, nog vijf, dat weet niet één.
Maar straks het oordeel dat is daar.
Zo gij u niet bekeert voorwaar!
Het oordeel komt tot Nederland.
Het wordt verwoest door rampen, brand.
Door oorlog of door watervloed.
Het oordeel komt en komt met spoed.
Zo gij u niet bekeert, mijn land.
Dan wacht u ramspoed van Gods hand.
Waarom, mijn land, zoudt gij sterven gaan.
O neem de woorden Gods toch aan!
Keer weder op het vroeg're pad.
Toen gij nog las in 't woord en bad.
Toen gij nog tijd deed voor uw God.
Opdat Hij wende nog uw lot.
Er komt een oordeel over 't land.
God rekest af met Nederland.
De zonde en slechtheid kan niet op.
De goddeloosheid steeg ten top.
Zou God dit laten ongestraft?
Gij denkt: 'Hij is een hond die blaft.'
Maar bijten doet Hij niet, 0 nee.
Nu wacht dan af tot treft u 't wee!

Spreek tot die rots dan zal ze water geven
Maar sla niet kind, dat zou u doen veel kwaad
Spreek slechts Mijn Woord het Woord van eeuwig leven
Ik zal dan Zelve doen wat gij niet kunt, een daad
Dan ga 'k die rots verbrijzelen, vergruizen
Dan komt voor 't harde daar een waterplas
In plaats van stormen komt daar een zacht suizen
Zodat gij u verwondert dat Ik zelf daar was
Want uit die harde rots zal komen dan een stroompje
Eerst nietig maar het wordt een waterval
En in het rond schiet op dan struik en boompje
Dat wordt dan ook een boom en groeien doet het al
En met verbazing zult gij zien de wondren
Wat ik ga doen daar door die harde rots
En gij zult u steeds meer en meer verwondren
Want Ik geef needrigheid in plaats van trots
En zachtheid voor het harde, en Mijn liefde
Zal spreken uit zijn woorden en zijn daden dan
Hij zal Mij noemen en 't ook menen "Mijn Geliefde"
Wist gij dat 'k iemand zo veranderen kan?

Is dat de Heiland openbaren
En bouwen aan Zijn koninkrijk?
Gij wilt de kool en geit steeds sparen
Hoe wordt gij dan aan Hem gelijk
Hij zal u zegnen als gij doorzet
En steeds uw wil ten onder houdt
. Zodat nog meenge ziel gered wordt
Tot eeuwig heil tot hun behoud
Ga toch niet op die brede wegen
Die voeren van Mij af Mijn kind
Zo zijt ge niemand meer tot zegen
En 'k daarin geen behagen vind
Werk in Mijn wijngaard nu en morgen
Zo zult ge loon ontvangen ook
En luister niet naar's duivels praatjes
Wat hij u inblaast zijn gestaak
Steek nu de handen uit de mouwen
En werk voor Mij zo ben Ik blij
En zal u zegnen de uwen
Zo gij u inzet slechts voor Mij

Als God vanuit de hemel
Neerkijkt op Nederland.
Wat ziet Hij in deez' oorden,
Alleen maar slechtheid, schand'?
Afschuwelijke dingen
Te slecht te spreken uit?
Is Neerland zo gezonken,
Van noord tot west tot zuid?
Wat ziet Hij in de harten?
Veel haat en nijd en spot?
Met d',allerhoogste zaken,
De zaken van mijn God?
Bedenkt Hij in den hoge:
't Is nu de laatste keer,
dat lk gena betone,
Ik doe het thans niet meer?
De maat is vol van 't slechte.
't Geduld is nu ten eind'.
Ik zal Mijn oordeel zenden,
Mijn oordeel nu verschijnt?
Ziet Hij gebogen knieën?
Hoort Hij het smeekgebed?
Of Hij gena wil geven?
Is 't dat Hij daarop let?
Zo laat ons meer nog bidden
Voor 't diepgezonken land,
Waarin ook wij toch wonen.
't Is ook ons vaderland.

O land, hoe zijt ge zo geworden
Hoe afgedwaald van 't smalle pad
Hoe zijn uw steden zo verworpen
Hoe werd hun naam allang beklad

o land, hoe groot zijn uwe zonden
O, wordt toch ziende, land keer weer
Tot God, want wie Hem heeft gevonden
Verlangt naar geen onreinheid meer

o land, willuist'ren toch nog heden
Laat open zijn uw orden toch
Dat wat de Heer deed in 't verleden
Aan Israël doet Hij heden nog

Wanneer dit volk verliet zijn wegen
bracht Hij de vijand in hun land
Totdat hun kreten tot Hem stegen
Verlos ons uit deze bozen hand

Als God Zijn eigen volk niet spaarde
Zou Hij u sparen die Zijn Woord
niet opmerkt, die het niet bewaarde
o land, ga zo niet langer voort

Keer heden weer tot dezen Here
Verneder u, kom met berouw
Opdat Hij 't kwaad nog van U were
Dat Hij niet dompel u in rouw

O Nederland, vertoren zoon
Die spreidt uw schande zo ten toon
Wilt gij niet wederkeren
Niet opstaan, tot uw Vader gaan
Hebt gij nog geen begeren

Of moet het worden zo met u
Dat gij straks hongert, O kom nu
Nu is het tijd, nog heden
Waarom tart gij steeds meer en meer Uw Vader,
O buig u toch neer
Wil luist'ren toch naar reden

Waarom dringt gij door al uw kwaad
Uw God te doen wat Hij ook haat
Te slaan u met de roede
. Opdat gij als verloren zoon
Zoudt inzien: 'ach wat was het schoon
Destijds in 's Vaders hoede'

Gedenk nog Neêrland, Heer der heren!!
Gedenk het is zo klein, O God.
Dat niet de vijand 't komt afscheren.
Al overtreedt het uw gebod.
Gedenk nog Neêrland, Heer der heren.
En geef gena, is onze beê.
En wil het kwade toch nog weren.
En wil ons land nog geven vreê.

Gedenk Uw schepping, Heer der heren.
Gedenk de kleine kinderen, Heer.
Want geen van hen kan zich verweren.
Wij bidden en wij smeken 't zeer.
Gedenk de dieren, Heer der heren.
Gedenk zij komen dan in nood.
Zij kunnen ook zich niet verweren.
Gaan onder in een wrede dood.

Wat Gij gemaakt hebt met Uw handen.
De planten en de bloem, de boom.
o God, moet dan Uw werk verbranden
Als 's vijands vuur daarover koöm?
Wil nog de zonde overgolven.
Door Uw genade Here God.
Laat door Uw liefde zijn bedolven.
Wat worden zou een vreeslijk lot.

o God, wij komen smekend vragen:
'Verhoor, verhoor, geef toch gena,
wij komen Neêrland voor U dragen,
dat toch Uw oog 't nog gadesla.'
Dat ons gebed een muur mag wezen.
Dat weert een vreeslijk oordeel Heer.
o Schepper, Koning onvolprezen,
U zij alleen de lof en eer!